

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו" אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי אברהם בהרה"ק ר' שלום שכנא זצ"ל
הגה"ק רבי שמעון בהגה"ק ר' משה סופר זצ"ל
הרה"ק רבי יצחק בהרה"ק ר' אברהם יעקב זצ"ל
הגה"ק רבי ישראל זאב בהג"ר משה צבי זצ"ל
הרה"ק רבי אברהם מנחם בהרה"ק ר' יהודה משה זצ"ל
ר' ישעיהו ב"ר שלום ע"ה

משנה ז'

בסוף המשנה הבאנו את הפסוקים המדברים על דיני טומאת נגעי בגדים שבהם עוסקת משנתנו.

הַבְּגָדִים שיש בהם נגע **מִטְּמָאִים בְּשָׁנֵי שְׁבוּעוֹת** דהיינו שאם הנגע עמד בעינו, הרי הוא טמא שני שבועות של הסגור, **וּבְשִׁלְשָׁה סִימָנִין** ונעשה טמא מוחלט בשלושה סימנים אלו: **בִּירְקָק, וּבְאֲדָמָדָם, וּבְכַפְשִׁיּוֹן. בִּירְקָק וּבְאֲדָמָדָם - בְּתַחֲלָה** דהיינו שאם בשעה שהובא אל הכהן היה הנגע בצבע ירקרק או אדמדמ, מסגירים אותו לשבוע, **בְּסוֹף שְׁבוּעַ רְאִשׁוֹן** וכן אם בסוף השבוע הראשון המראה עמד בעינו (לא השתנה) מסגירים אותו לשבוע שני, **וּבְסוֹף שְׁבוּעַ שְׁנִי** ואם המראה עמד בעינו גם בסוף השבוע השני, הרי הוא סימן טומאה גמור, וצריך לשרוף את הבגד, **לְאַחַר הַפְּטוֹר** וכן אם נראה הנגע שנית לאחר שטיהרו הכהן, היינו שהיה ירקרק או אדמדמ, יש לשרוף את הבגד. **וּבְכַפְשִׁיּוֹן** מיטמא הבגד - **בְּסוֹף שְׁבוּעַ רְאִשׁוֹן** אם פשה בסוף השבוע הראשון, **בְּסוֹף שְׁבוּעַ שְׁנִי** או שפשה בסוף השבוע השני, **לְאַחַר הַפְּטוֹר** או שפשה לאחר שכבר טיהרו הכהן, בכל אחד מהמקרים האלו יש לשרוף את הבגד. **וּמִטְּמָאִין בְּשָׁנֵי שְׁבוּעוֹת, שֶׁהֵן שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר יוֹם** כלומר שמה ששנינו ברישא שמיטמא בשני שבועות של הסגר, הכוונה לשלושה עשר ימים (ולא ארבעה עשר ימים), לפי שיום השביעי של ההסגר הראשון, עולה גם לחשבון שבעת הימים של ההסגר השני (עולה לכאן ולכאן), כמו שביארנו לעיל (א, ד).

רבינו עובדיה מברטנורא

בִּירְקָק וּבְאֲדָמָדָם - הא דקרי בבגדים ובבתים סימן טומאה ירקרק ואדמדמ, ולא קרי לעיל סימן טומאה לארבעה מראות שבעור בשר, משום דארבע מראות שבעור בשר אפילו עומדים בו כמה שנים אינן מחליטים בלא שער לבן ובלא פסיון ובלא מחיה, אבל בבגדים כשעמד הירקרק או אדמדמ שני שבועות אע"ג דלא פשה כתיב באש תשרפנו, להכי קרי להו בבגדים סימן טומאה. וכן בבתים שלושה שבועות כשחזר הנגע לכמות שהיה, או מירקרק לאדמדמ או מאדמדמ לירקרק, כתיב (ויקרא י"ד) ונתן את הבית, כאילו פשה, להכי קרי להו סימן טומאה. **לְאַחַר הַפְּטוֹר** - כגון שכהה, אם חזר אחרי כן, שורף.

*נכתב בתורה: " וְהַבְּגָד כִּי יְהִיָּה בּוֹ נֶגַע צִרְעַת בְּבָגֶד צֹמֵר אוּ בְּבָגֶד פְּשִׁתִּים. מִחַ אוּ בְּשִׁתִּי אוּ בְּעָרֵב לַפְּשִׁתִּים וְלַצֹּמֵר אוּ בְּעוֹר אוּ בְּכָל מְלֹאכֶת עוֹר. מִטְּ וְהִיָּה הַנֶּגַע יְרְקָק אוּ אֲדָמָדָם בְּבָגֶד אוּ בְּעוֹר אוּ בְּשִׁתִּי אוּ בְּעָרֵב אוּ בְּכָל כְּלִי עוֹר נֶגַע צִרְעַת הוּא וְהָרָאָה אֶת הַכֹּהֵן. וְהָרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע וְהִסְגִּיר אֶת הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים. נֹא וְרָאָה אֶת הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי כִּי פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּבָגֶד אוּ בְּשִׁתִּי אוּ בְּעָרֵב אוּ בְּעוֹר לְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמְלֹאכָה צִרְעַת מִמְּאָרְתָּה הַנֶּגַע טָמֵא הוּא. וְעַ וְשָׂרַף אֶת הַבְּגָד אוּ אֶת הַשִּׁתִּי אוּ אֶת הָעָרֵב בְּצֹמֵר אוּ בְּפְשִׁתִּים אוּ אֶת כָּל כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר יְהִיָּה בּוֹ הַנֶּגַע כִּי צִרְעַת מִמְּאָרְתָּה הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף. וְגַ וְאִם יְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּבָגֶד אוּ בְּשִׁתִּי אוּ בְּעָרֵב אוּ

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל מורי אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

בְּכָל כְּלִי עוֹר. וְנִצְוָה הַכֹּהֵן וְכַבֵּסוּ אֶת אֲשֶׁר בּוֹ הִנֵּגְעוּ וְהִסְגִּירוּ שְׂבָעַת יָמִים שְׁנִית. וְנֶהְיָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי הַכַּבֵּס אֶת הַנֵּגַע וְהֵינָה לֹא הִפְדָּה הַנֵּגַע אֶת עֵינָיו וְהִנֵּגַע לֹא פָּשָׂה טָמֵא הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָפֶנּוּ פְּחֻתָת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ. וְעַ וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהֵינָה פָּהָה הַנֵּגַע אַחֲרֵי הַכַּבֵּס אִתּוֹ וְקָרַע אִתּוֹ מִן הַבֶּגֶד אוֹ מִן הָעוֹר אוֹ מִן הַשֵּׁתִי אוֹ מִן הָעֶרְב. וְעַ וְאִם תִּרְאָה עוֹד בְּבֶגֶד אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֶרְב אוֹ בְּכָל כְּלִי עוֹר פְּרַחַת הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָפֶנּוּ אֶת אֲשֶׁר בּוֹ הַנֵּגַע. וְעַ וְהַבֶּגֶד אוֹ הַשֵּׁתִי אוֹ הָעֶרְב אוֹ כָּל כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֵּס וְסָר מֵהֶם הַנֵּגַע וְכַבֵּס שְׁנִית וְטָהַר". (ויקרא יג, מז – נח)

משנה ח'

בסוף המשנה הבאנו את הפסוקים המדברים על טומאת נגעי הבתים שבהם עוסקת משנתנו.

רבינו עובדיה מברטנורא

שהם תשעה עשר יום. ראשון ושביעי של שבוע אמצעי עולים לפניהם ולאחריהם. פחות משבוע אחד. כגון שחין ומכוח. שלושה שבועות. כגון נגעי בתים.

הַבְּתִיִּם שנראה בהם נגע **מִטְּמְאִין בְּשִׁלְשָׁה שָׁבוּעוֹת** דהיינו שאם עמד הנגע בעיניו בסוף השבוע הראשון, מסגירו הכהן לשבוע שני, ואם עמד הנגע בעיניו גם בסוף השבוע השני, חולץ את האבנים אשר בהם הנגע וקוצה את העפר סביב האבנים, ומניח אבנים חדשות במקום אלו שחלץ, וטח את הבית (כמובא בפסוק לט, ראה בשולי המשנה)*, **וּבְשִׁלְשָׁה סִימָנִים** מיטמאים הבתים: **בִּירְקָרְק, וּבְאֲדָמָדָם** אם הנגע ירקרק או אדמדם, כמו בנגעי בגדים, **וּבִפְשִׁיּוֹן** אם פשה הנגע. **בִּירְקָרְק וּבְאֲדָמָדָם – בְּתַחֲלָה** אם בפעם הראשונה שהכהן בא לראות את הנגע בבית, היה הנגע בצבע ירקרק או אדמדם, מסגירו הכהן לשבוע **בְּסוֹף שָׁבוּעַ רִאשׁוֹן** ואם בסוף השבוע הראשון עמד הנגע בעיניו, מסגירו לשבוע שני כמו שביארנו לעיל, **בְּסוֹף שָׁבוּעַ שְׁנִי** ואם גם בסוף השבוע השני עמד בנגע בעיניו, חולץ את האבנים שבהם הנגע וקוצה את העפר וטח את הבית ומסגירו שוב לשבוע שלישי, **בְּסוֹף שָׁבוּעַ שְׁלִישִׁי**, שאם חזר הנגע בסוף השבוע השלישי, נותץ את הבית, **לְאַחַר הַפְּטוֹר** כלומר שאם בסוף השבוע השלישי לא חזר הנגע וטיהרו הכהן, ולאחר כמה ימים חזר הנגע לבית, אזי אם כבר הביא ציפורים לטהרה על הנגע הראשון, הרי נידון כנגע חדש, ואם חזר הנגע קודם שהביא ציפורים, נותץ את הבית. **וּבִפְשִׁיּוֹן - בְּסוֹף שָׁבוּעַ רִאשׁוֹן** שאם פשה הנגע בסוף השבוע הראשון, חולץ את האבנים שבהן הנגע וקוצה העפר וטח את הבית ומסגירו לשבוע שני, **בְּסוֹף שָׁבוּעַ שְׁנִי** שאם הנגע עמד בעיניו בסוף השבוע הראשון, ופשה בסוף השבוע השני, חולץ וקוצה וטח ומסגירו הכהן לשבוע שלישי, ואע"פ שכבר שנינו לעיל שאפילו עמד הנגע בעיניו בסוף השבוע השני חולץ וקוצה וטח ומסגירו לשבוע שלישי, מכל מקום באה כאן המשנה ללמד, שאפילו פשה הנגע בסוף השבוע השני מכל מקום אינו נותץ את הבית, אלא חולץ וטח ומסגירו לשבוע שלישי, **בְּסוֹף שָׁבוּעַ שְׁלִישִׁי** כלומר שאם חזר הנגע בסוף השבוע השלישי, נותץ את הבית, אבל פשיון ממש אין בסוף השבוע השלישי, שהרי אין הכהן מסגירו לשבוע שלישי אלא לאחר שחלץ וקוצה וטח **לְאַחַר הַפְּטוֹר** אף כאן הכוונה היא שלאחר שטיהרו הכהן חזר הנגע לבית לאחר כמה ימים, אזי אם חזר לאחר שעשה את הציפורים על הנגע הראשון, הרי זה נידון כנגע חדש, ואם חזר קודם שעשה את הציפורים, נותץ את כל הבית. **וּמִטְּמְאִין בְּשִׁלְשָׁה שָׁבוּעוֹת, שֶׁהֵן תִּשְׁעָה עָשָׂר יוֹם** כלומר שמה שלמדנו שבנגעי בתים מסגירים את הבית לשלושה שבועות הכוונה היא לתשעה עשר ימים (ולא עשרים ואחד), שכן היום השביעי של השבוע הראשון עולה גם כיום הראשון של השבוע השני, והיום השביעי של השבוע השני עולה גם כיום הראשון של השבוע השלישי (כמו שלמדנו עולה לכאן ולכאן). **אֵין בְּנִגְעִים פְּחוֹת מִשָּׁבוּעַ אֶחָד** של הסגר, היינו בשחין

ובמכווה, ולא יותר על שלשה שבועות היינו שהכי הרבה ניתן להסגיר לשלושה שבועות ולא יותר, כמו שלמדנו במשנתנו בנגעי בתים.

*נכתב בתורה "ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר פגע נראה לי בבית. לו וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית. לו וראה את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקצרות ירקרקות או אדמדמות ומראהו שפל מן הקיר. לח וצוה הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים. לט ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית. מ וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא. מא ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא. מב ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית. מג ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח. מד ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא. מה ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא. מו והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב. מז והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו. מח ואם בא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטוח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע." (ויקרא יד, לה – מח)

*ואע"פ שפסוק זה מדבר על מה שנאמר מקודם: "ושב הכהן ביום השביעי, וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית", כלומר שאם בסוף ההסגר הראשון פשה הנגע, הדין הוא שחולץ וקוצה וטח, מכל מקום דרשו מן המקראות בתורת כהנים שהוא הדין בסוף ההסגר השני, אף כשלא פשה הנגע, שחולץ וקוצה וטח, ומסגירו לעוד שבעה ימים (שבוע שלישי), ואם בסוף השבוע השלישי לא פשה הנגע, הכהן מטהרו, כמו שכתוב: ואם בוא יבוא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטוח את הבית, וטהר הכהן את הבית". מכל מקום נמצא שהבית טמא שלושה שבועות.